

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 14. An qui crimen falsum alteri imponit, vel verum sed occultum injustè
detegit, tenetur omnia alia damna sive in corpore sive in aliis bonis inde
secuta resarcire!

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

scriptis, vel publica revocatione: alioqui restitutio non esset efficax, & proportionata damno.

Resp. IV. Qui falsum, vel verum crimen alterius iniuste revelavit, tenetur ex Justitia reparare famam non solum apud eos omnes, apud quos eam abstulit, sed etiam apud alios omnes, quibus hi postea idem retulerunt, saltem in eorum defectum, si prævidit, vel prævidere potuit eos apud quos detraxit, rem propagaturos. *Est communis.* quia tunc detractor fuit causa iniusta ulterioris infamiæ secutæ ex illius iniuria, & voluntariæ in illa. Quare ab immediatis auditoribus querere tenetur, an idem aliis retulerint. Imò etiamsi probabilius putasset auditores immediatos audita non relatueros esse aliis, videtur adhuc teneri in horum defectum: quia tunc adhuc dedit iniuste occasionem illi ulteriori infamiæ: nam homines etiam alias prudentes facile datâ occasione, ex inconsideratione vel aliter audita narrant. *Qui autem occasionem damni dat, damnum videtur dedisse.* Cap. ult. de iniur.

Q. 14. *An qui crimen falsum alteri imponit, vel verum sed occultum iniuste detegit, tenetur omnia alia damna, sive in corpore sive in aliis bonis inde securare resarcire?*

Resp. Aff. Est communis, & certa. prob. I. ex cap. ult. de injur. ubi Greg. XIII. ait: Sic culpa tua datum est damnum, vel injuria irrogata, jure super

super his satisfacere te oportet. 2. Quia est obligatio resinciendi omnia damna secuta ex injuria mortali; qui enim hanc intulit, est causa iniusta damnorum inde secutorum, idque etiam si crimen sit verum, sed occultum: nam qui illud iniuste manifestavit est causa moralis iniusta damnorum, haec enim secuta non fuissent sine tali manifestatione iniusta criminis.

Hinc qui defectum, seu crimen sive verum, sive falsum iniuste aperiendo impedivit alterum à consecutione opimi matrimonii, vel officii, aut beneficii quo dignus est, tenetur ei restituere, quanti spes illius obtinendi vallet arbitrio prudentis, cum iniuste impediverit. Quod si infamatus ideò privatus sit officio, vel alio bono, quod jam habebat, restituì debet valor officii vel talis boni; quia detractor fuit causa iniustæ jacturæ boni jam acquisi-
sti imò qui proximum in vitæ periculum conjicit, falsum crimen ei affingendo, tenetur ex Justitiâ retractare etiam cum propriæ vitæ periculo: nam in pari causa & discrimine potior est conditio innocentis, quam nocentis, qui est culpabilis causa periculi, & ideò qui inveteratur dampnum à se alteri iniuste paratur impedire cum suo damno saltem pari & paulo majori.

Q. 15. Antenetur ad restitutionem, qui falso sed bona fide putans crimen esse verum & publicum cum illud narravit?

Resp. Qui innocentem licet inculpatè infamavit